

PROGRAM:

1. Sumer is icumen. *Anonym c.1240*
2. A již Zima pomíjí. *Sedlčanský kanc. c.1590*
3. Léto chvíle této. *Miřinský 15.st.*
4. Aj již radostné Léto. *Burgeois – Ženeva 1540/
Jan Amos Komenský 1659*
5. Bergamasca. *Zanetto 1645*
6. Zdráv bud' Jozeffe. *Václav Karel Hollan 1694*
7. Bergamasca. *Vietorisův kodex c. 1660*
8. Bud' pochválen. *Jan Jozeff Božan 1719*
9. Proportio. *Improvisace*

10. O Koroptvičce. *Jiří Evermond Košetický 1684*
11. Na Procházku. *Václav Karel Hollan 1694*

12. La Follia. *Improvisace*
13. Anno Přesvatá. *Jan Jozeff Božan 1719*
14. Anděle Boží. *Václav Karel Hollan 1694*
15. La Follia. *Improvisace*
16. Nitida Stella. *Jan Jozeff Božan 1719*

17. V Čas Májový. *Jan Jozeff Božan 1719*
18. Májové Kvítky. *Adam Michna 1661*
19. Májové Časy. *Václav Karel Hollan 1694*

MAJALES, to jest Máj a Les.

Tady dole, ve Světě stěží chápeme. Ťapeme, tápeme, hmatáme kolem sebe a stále se jen přesvědčujeme, zda jsme, zda se sami sobě nezdáme. Rukama, očima, ušima, nosem, jazykem ... rozumem? A pochybnosti nakonec stejně nemizí. Ale, Krásné je ten Svět udělaný! Byť i námi zmotaný, je krásný. Někdy tedy na ty pochybnosti zapomeneme, víme jak to je. A některé Písničky se snaží nám tento okamžik prozření zastavit, protáhnout (a protáhnout nás s sebou) až do Věčnosti. Prchavá Písnička, jako nejparadoxnější (a tím i Pravdě nejbližší) obraz Věčnosti, je stále a vždy po ruce. Není exklusivní, a jestli, pak pro každého bez výjimky zvlášť a osobně. Nezávisle na tom, jak kdo nazývá Tvůrce.

Krása tohoto Světa, při vši ošemetnosti, je jednou z mála jistot při tom tápání. Zkrátka každý musí i zprostředka smutku uznat, že v Májí, kam nejčastěji bývá kladen vrchol sezóny kypění, je určitý argument pro smysl tohoto Světa. A v pokračující projekci každý alespoň potají někde v koutku Duše zатуší, že ten skutečný, konečný a skrytý smysl všeho na něj ještě někde čeká právě v „májové“ plnosti. Je tedy logické vyjit ze svých ulit, stereotypů, ze sebe sama a (byť i promiňte, sám netančím) v Lůnu Matky Přírody děkovat právě i svým Tělem... jucháním!

Zde sebraný výběr skladeb si nedělá moc nároků na rafinovanou selekci. Jestli se to snad někde povedlo, jde o kouzlo nechtěného anebo zas jen tušeného. Stačí totiž sáhnout po jakémkoliv „barokním“ zpěvníku (a to snad i funebralu-pohřebních písních) a „ono se něco najde“... Bukolika, kypící Těly a jejich průniky (které – i v aktech Lásky jsou snahou v „odění se v jiné, nové Tělo“) je pro Barok „obecná“! „Smetl“ jsem tedy co mi přišlo pod ruku, z kněh velikých i maličkých, tlustých i tenkých, aby písničky sloužily Velikým i malým, **tlustým** i **tenkým**. To snad proto, aby „neobrůstalo srdce tohoto lidu tukem“! Psal a sepisoval jsem je, bylo mi dobře. A když mi není pak až tak lehké, znovu mne drží. Doufám tedy, že budou držet i jiné, že ožijí a my s nimi. A třeba už v „Království tohoto Světa“. Věřím, věřím, doufám, miluju. Pojdte!

MP